

**Проект на окончателен доклад на служителя по изслушването по дело COMP/F/39.234 —
Повторно приемане на надбавката за легиращи елементи**

(съгласно членове 15 и 16 от Решение 2001/462/ЕО, ЕОВС на Комисията от 23 май 2001 г. относно мандата на служителите по изслушването в някои производства по конкуренция — ОВ L 162, 19.6.2001 г., стр. 21)

(2007/C 159/07)

Проекторешението по горепосоченото дело поражда следните бележки:

Предистория на делото

Проекторешението е повторно приемане на Решение 98/247/ЕОВС на Комисията от 21 януари 1998 г. ⁽¹⁾, което Комисията адресира, наред с останалите, до фирмата ThyssenKrupp Stainless GmbH („TKS“). Решението от 21 януари 1998 г. установи тяхното участие в ценови картел и в стоманодобивния отрасъл и наложи глоба от 4 536 000 EUR милиона на TKS за неговото собствено нарушение, състоящо се във формирането на картел, и глоба от 3 564 000 EUR на TKS за нарушението, състоящо се във формиране на картел, извършено от Thyssen Stahl AG („TS-AG“). TKS пое отговорността за действията на TS-AG за периода от декември 1993 г. до 1 януари 1995 г. в писмо с дата 23 юли 1997 г.

Решението на Комисията бе анулирано поради процедурни причини, що се отнася до отговорността на TKS за това нарушение на член 65 от Договора за ЕОВС, от Решение на ПИС от 13 декември 2001 г. по обединени дела T-45/98 и T-47/98. Решението бе потвърдено след неговото обжалване и повторно обжалване чрез Решение на CEO от 14 юли 2005 г. по обединени дела C-65/02 Р и C-73/02.

Процедурният порок, посочен от съдилищата на Общността, който доведе до анулиране, бе свързан с упражняването на правата на защита от TKS относно наложената ѝ глоба поради поведението на TS-AG. Комисията изпрати отделни възражения („SO“) до двете страни. Това бе последвано от заявление от TKS, съгласно което тази фирма изрично е поела отговорност за нарушенията на TS-AG. Съдилищата поддържаха тезата, че Комисията, пренебрегвайки да запита TKS дали последната желае да представи забележки относно възраженията, отправени конкретно до TS-AG (за които в крайна сметка TKS бе глобена), е нарушила правото на защита на TKS. Тъй като Комисията е изпратила отделни възражения до TKS и TS-AG, и те са отговорили отделно на тях, „задължение на Комисията е да запита и да изслуша становището на TKS относно действията на [фирма TS-AG], преди да я определи като отговорна за действията на последната и да ѝ наложи глоба за нарушение, приписано на [TS-AG].“ ⁽²⁾

Предназначение на възраженията и време за отговор

Ново възражение бе изпратено на 5 април 2006 г. и бе получено от TKS на 6 април 2006 г. Всъщност в него бяха повдигнати възраженията, изложени в първоначалните възражения, които бяха изпратени до TKS през април 1997 г. Това възражение имаше за цел да поправи процедурния порок чрез поставяне на TKS в позиция да коментира обвиненията, за които тя бе поел отговорност по принцип. На TKS бе предоставена възможността да изпрати коментари до 18 май 2006 г. Коментарите от тази фирма бяха получени на 17 май 2006 г.

Достъп до преписката и устно изслушване

Достъпът до преписката на Комисията бе предоставен за пръв път на 24 април 2006 г., като бе позволено на представители от TKS да се запознаят с преписката в помещението на Комисията. На 2 май 2006 г. съответната служба на Комисията предостави един по-широк достъп до преписката чрез предоставяне на допълнителни документи, които бяха определени първоначално като поверителни. В отговор на въпросите, повдигнати в отговора на TKS на възраженията и след обмен на писма между съответната служба на Комисията, TKS и мен, Комисията предостави достъп до някои други документи, които също бяха класифицирани първоначално като поверителни.

С оглед на факта, че TKS поддържахше своето искане, аз реших да прегледам оставащите молби за поверителност. Стигнах до извода, че една от молбите на страна, предоставяща информация, не изглежда достатъчно обоснована. След като се свързах с нейните представители, компанията предостави по-съдържателна неуповителна версия за определени страници от преписката на комисията, които не са били предоставени на TKS до този етап. Тази допълнителна информация бе изпратена на TKS на 20 септември 2006 г.

⁽¹⁾ ОВ L 100, 1.4.1998 г., стр. 55.

⁽²⁾ Решение на CEO по обединени дела C-65/02 Р и C-73/02 Р, ThyssenKrupp Stainless GmbH и ThyssenKrupp Acciai speciali Terni SpA срещу Комисията, 14 юли 2005 г., параграф 86.

Аз застъпвах противоположното гледище на представителя на TKS, а именно, че молба за достъп до документи в преписката, които не са били достъпни първоначално поради тяхното *prima facie* поверително съдържание, изисква причини, които обясняват защо въпросната информация може да бъде използвана за защита на фирмата. Тази необходимост става очевидна когато не се забравя, че само такава обоснована молба поставя комисията в състояние да балансира интереса от придобиване на информация за целите на защита на фирмата и законосъобразния интерес на третата страна от поверителност. С цел да предоставя възможност на TKS да подаде такава обоснована молба, аз проверих дали на тази фирма са били предоставени съответните неповерителни версии на документите, класифицирани като поверителни. Въпреки това, тъй като TKS не предостави съществени аргументи за причината, поради която има нужда от *prima facie* поверителни документи за своята защита, аз реших да ги оставя поверителни.

Устното изслушване се състоя на 15 септември 2006 г.

Проекторешение

Проекторешението се основава на окончателното решение от 21 януари 1998 г. В допълнение към това, то отговаря на правни въпроси, които възникват с оглед на изминалото време и решенията на Първоинстанционния съд и Съда на Европейските общности, които бяха взети между 21 януари 1998 г. и очакваното повторно приемане на решението.

В частност, проекторешението предоставя по-задълбочени обяснения по следните точки:

- Правомоцията на Комисията да налага глоби са с давностен срок от 5 години, който започва да тече от деня, на който са престанали нарушенията. Комисията застъпва становището, че възможно право на давност срещу TS-AG не би изключило глобяването на TKS за поведението на TS-AG, тъй като отговорността на TKS за поведението на TS-AG не е задължително от произведен аксесоарен или субсидиарен характер, както се твърди от TKS.
- Договорът за ЕОВС изтече на 23 юли 2002 г. При все това се счита, че по силата на принципа за последователност на правните норми в едно правно постановление, Комисията остава компетентна да санкционира нарушението, извършено преди датата на изтичането на срока.

Проекторешението, изпратено на Комисията съдържа само възражения относно начина, по който на страните е предоставена възможността да известят техните становища.

Стигнах до извода, че правото на страните да бъдат изслушани е били зачетено в настоящото дело.

Брюксел, 12 декември 2006 година.

Karen WILLIAMS
